

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Lacrimæ Orbis Universi, Post Primam Protoparentum
nostrorum E Paradiso Exulum culpam, exortæ, In
Universim Genus Humanum, traduce reatu propagatæ,
Ruptis animorum abyssis, Laxatis cordium fontibus, ...**

Schmucker, Mathias

Glacii, Anno 1689

Mulier quæ erat in civitate Peccatrix, stans retrò secùs pedes ejus,
lacrimis cœpit rigare pedes ejus, & capillis capitis sui tergebat. Luc. 7. v.
37. & 38.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38152

uoluerat quæ erat in civitate Peccatrix,
 retro secus pedes ejus, lacrimis coepit ri-
 gare pedes ejus, & capillis capitis sui ter-
 gebat. *Luc. 7. v. 37. & 38.*

Christus peccatores inueniens ait: (a) Ego veni in
 mundum, ut non pereant, sed ut vitam habeant,
 Joan: 12. 47. Et rursus: Non veni, ut judicem mun-
 dum, sed ut salvum faciam. Et rursus: Animam me-
 am pono pro ovibus meis. Joan: 10. Hæc verba cum
 dicit meretrix, tanquam aromata undiquaque divul-
 sa, & omnibus qui digni erant, odorem fundentia,
 illi mala opera sua in mentem venissent, ea in se da-
 runt, suam deplorans infamiam, cum secum cogitâs-
 set, quanta sibi ob hæc scelera imminerent mala, multa
 tristitia, multusque dolor illic eos, qui meretriciè
 fuerant, invadit: horum metu pulsa mutata est meretrix,
 non amplius meretrix fuit: sed continuò Virgine ho-
 nor facta est. Etenim sedens adversus se ipsam ju-
 dicium exercuit, & se ipsam condemnans, dixit: Hei
 mihi peccatrici, quousque tandem à malis me non sejun-
 ctum? Cur non cogito quanta sit misericordia Dei, cum
 propter me tanquam ovem errantem vias circumbeat Do-
 minus? Propter me siquidem inclinavit cælos, & des-
 cendit, cum Peccatore Pharisæo cibum sumit, qui dat
 vitam omni carni: Appropinquat peccatori, qui omnis
 peccatoris est peccati: mensæ sit particeps, qui omnes nu-
 meros & jacet in terra, qui super Cherubin gestatur, &
 pecca-

*Joann. Chrysostomus tom. 5. or. 8. ad meret. mihi fol 1297.
 & 1298.*

peccatoribus omnibus Chirographa peccatorum
 largitur. Quid etiamnum expectas ? Aude
 mea , accede : non venit ut salvos faceret justos
 peccatores. Hæc cum illa dixisset , continuo
 sa Christi bonus odor indulgentiæ ad meretricem
 venit , olim incontinentem , nunc temperantem
 olim feram , nunc ovem , olim servam
 nunc liberam pœnitentiâ. Et stans apprehensus
 promptitudine , animo venit ad ipsum , ac
 Dominum apud mensam , non petiit micam , ut
 nœa , sed ipsum vitæ panem totum complexa est.
 Nam Chananzæ quidem pro filia à dæmonio vexata
 cabatur , & cum audiret canis , ut micam acciperet
 ret , petebat. Hæc autem filiam non habebat
 monio obsessam , sed totum corpus ab impudicitia
 fessum. Ac Chananzæ quidem omninò clamabat
 ferere mei , fili David : meretrix autem nec vocem
 dem mittebat ; sed cum probè sciret , Deum
 nosse , tacens ore , corde loquebatur ei , qui
 vit , & plorans deosculabatur pedes , atque
 minum ad compassionem inflexit , &c. Cum
 ret JESUS in Domo Pharisei , mulier quædam
 vitate peccatrix audivit. (c) Et cum cepisset
 strum unguenti pretiosum , ingressa , pedes ejus
 bat , & lacrimis rigabat , capillisque
 bat. Magnum studium mulieris , magnus ad
 cursus , magna contentio animi , qui se periculo
 dire cupit ; audiit , & properavit , ad pœnitentiam
 mum appulit , hæc secum reputans. O peccatrix , Pha

torum, tēque misera, quid exspectas? quid suspenso ani-
 Aude differere? Ecce nunc tempus acceptabile, ecce nunc
 justos salutis; ecce tempus, quod quærebas, advenit; ecce
 cinudus, qui solvit, & tollit, & abstergit peccata: adest
 etricem unguentum, quousque tandem in luto, ac fetore hæ-
 mperantem. Perge ad illum, etenim propter te venit ille; abijce
 m peccata illa vana, & dilige, quæ nunc sunt tempestitiva:
 prehendit detestabilia, hæc desiderabilia, & æterna. Odio
 ac certum sequere pristinam mentem, unge unguento Crea-
 s, ut Cretum, blandire illi, qui te salvam facere vult. Inve-
 exa est, in amatorem potiore omnibus, quos unquam ha-
 vexata, amatoribus. Illos osculata multa tibi peccata
 accipere, mulasti, hunc si osculata fueris, etiam priora peccata,
 bebat, ex illis contraxisti, ipse condonabit. Ità secum ra-
 udicium, nata in ædes irrepfit, aitque: Recedo à veteribus ma-
 amabat, & nova invenio bona. Valedico, & ab dico me
 vocem, atque conjungor bono: audivi etenim dicen-
 eum, Davidem, (d) accedite ad eum & illuminamini:
 qui corda dominum ipsum dicentem: Appropinquate mihi, &
 que rita appropinquabo vobis. (e) Appropinquo & ego
 m recumbens, sed vereor accedere peccatrix, ad eum, qui pec-
 ædam in expers est, lutum ad unguentum. Verùm enim ve-
 piffet, habeo misericordiæ pignus vocem ejus dicentem:
 es ejus, te ad me omnes peccatores, & ego reficiam vos. (f)
 ue, iugulcor igitur: non me probro afficit, non dicit mi-
 s ad furem. Recede à me peccatrix, hæctenus in tenebris vixi-
 riculo, & nunc me justitiæ solem visum venisti? Verùm
 tenentem, differo? Accipiam unguentum, & ad eum per-
 peccatrix, Pharisei domum mihi Baptistarium faciam, & ex
 fluentis

Pal. 33. 5. (e) Jac. 4. (f) Matth. 11.

fluentis lacrimarum piscinam mihi in lavacrum paravi
 Ex alabastro unguenti Sigillum fidelium in fronte
 mam, & per pœnitentiã mundabor à peccatis,
 medicæ orationis operâ laqueos evadam diaboli.

Cùmque accepisset fidelis meretrix unguentum
 perindè quasi vocata esset, ad ædes Pharisei prope
 vit. Ac Phariseus quidem, cùm meretricem vidisset
 JESU pedes tenentem, eosque ungentem, totamque
 domum unguenti odore repletam, sic apud se re-
 nabatur, dicebatque: Hic, si esset Propheta, sciret
 que, quæ & qualis est mulier, quæ tangit eum,
 peccatrix est. Et mulieris confidentiam vituperabat,
 quæ impudenter accessisset, eumque attigisset.
 Dominum ipsum reprehendebat, ut qui in com-
 ratè omnes ad se accedentes exciperet. Ignorans
 igitur eum condemnans apud se dicebat. Quis
 rei est? Illum ego tanquam ex Prophetis unum
 prandium vocavi, & hanc, quam omnes, qui in
 incolunt, noverunt; quam quisque perspectam
 iste non novit. Si Propheta esset, sciret quem
 mulier sit. Christus autem, qui scrutatur corda
 nes, cogitationes Pharisei videbat, in varias parte-
 tatis ejus considerationibus fit intus tranquillitas
 stus, aitque ipsi: Simon habeo tibi aliquid dicere.
 ille, ait: Magister dic. Ait ipsi. Dignum tibi re-
 sione visum est, quòd hanc peccatricem non sim-
 satus, sed exceperim: dignum tibi reprehensione
 est, quòd non abegerim, sed justificârim: reprehensio-
 dum videtur, quòd non iratus fuerim, sed placidus
 reprehendendum videtur, quòd eam, quæ ob peccata

fugere volebat, revocârim? Cùm deberes potius gra-
 tari lapsò, & mox resurgenti, dolorem inurunt tibi a-
 rum bona. Veruntamen non est rationi consenta-
 prehensio tua, confer hoc cum eo, quod tibi nar-
 rus sum. Duo debitores erant cuidam sceneratori:
 debebat denarios quingentos, & alius quinquagin-
 Cum verò egestate premerentur, ambobus chiro-
 sua sua ultrò reddidit scenerator. Quis ergo illo-
 plus diligere debet? Ille autem ait: Æstimo quia
 qui plus donavit. Ait ipsi: rectè judicasti. Deinde
 versus ad mulierem, ait Simoni, vides hanc mulierem,
 qua tu spem omnem abjeceras: tu meos lavare pe-
 non es dignatus: hæc autem lacrimis pedes meos ri-
 osculum charitatis mihi non dedisti, hæc au-
 non cessavit osculari pedes meos. Oleo caput
 non anxilti, hæc autem unguento unxit pedes
 Verùm discite O Pharisæ, quis sit scenerator,
 debitorum. Ego sum scenerator duorum, tui,
 nec vestri solùm, sed & omnium mortalium.
 omnibus largitus sum gratis, quæ à me accepe-
 animam, spiritum, Corpus, sensum, cogni-
 tum, motum. Creditorem itaque à te repetentem
 quæ accepisti, si non habeas, unde reddas,
 aut debitum tibi donet: quod si neque reddere pos-
 neque orare digneris, ut tibi donetur, licet non
 dicas, dum garrulus es, & contendis, tacet ut hæc
 trix, quæ multa numero esse videns debita sua,
 apud se: quid dicam? aut quid respondebo? si di-
 velim, non debeo, scit ipse me debere, & à quo
 ore referendis rationibus sim obnoxia. Itaque cùm
 R
 probè

probè sciret, eum omnia nôsse, nullúmque ex iis sceleribus, quæ in se admiserat, eum latere, silentio cessit lacrimans, & in corde suo omnia debita Deum placatum reddidit. Tace igitur & tu Pharisee, quæ ut tibi debitum condonet. Noli tu, cum reus sis, demnatam jam condemnare. Noli tu, cum vilis vilem vilipendere. Quiesce: neque enim aut tu illius rebus indigeo: sed ambobus ut remitteremur, veni. Ego enim sum ille humanus scelerum, & tuorum, neque tantùm vobis, sed & omnibus, quibus vivo non fuerint: dummodo fateantur debitum suum, stulent per pœnitentiam, ut sibi remittam, donec Chirographum. Si quis ergo æs alienum contraxerit, accedat ad gratiam baptismi: & per eam à debito liberabitur. &c. Verumtamen Domine Dominator Iherusalem, Christe, quandoquidem ea, quæ debeo tibi, non habeo, neque dam, neque habeo neque possum; meis siquidem sceleribus tuam sortem cum scœnore absorpsi, quæso, à me repetas, quæ mihi dedisti, animæ & corporis scœnus, quin potius pro tua humanitate me pondere debitorum meorum, mihi dicitur, ut tibi, sancti, dimittuntur tibi peccata multa: tu enim sine peccato, bonus & benignus, & peccata condonator, teque unum decet omnis gloria, honor & ad laudem cum Patre tuo, qui principio caret, & omnino in bono, & vivifico spiritu, nunc & semper & in sæculorum.

Quem Phariseus de falsa justitia præsumens, Iudaicum populum: quem peccatrix mulier ad se vocavit, sed

† S. Gregorius homil. 33, in Evang. post initium

Domini veniens & plorans, nisi conversam Gentilitatem designat? Quæ cum alabastro venit, unguentum retri, retrò secus pedes rigavit, capillis terfit, eisdemque, quos infundebat, & tergebat pedes osculari non desinit. Nos ergo, nos illa mulier exprimit, si toto corde ad Dominum post peccata redeamus, si ejus peccatorum luctus imitemur. Quid namque unguento, nisi bonæ odoris opinionis exprimitur? Unde & Paulus ait: Christi bonus odor sumus Deo in omni loco. Si ergo recta opera agimus, quibus opinionis bonæ odorem Ecclesiam respergamus, quid in Domini corpore, nisi unguentum fundimus? Sed secus pedes Jesu Mulier stetit, contra pedes enim Domini stetit, cum in peccatis soliti ejus itineribus renitebamus. Sed si ad veram penitentiam post peccata convertimur, jam retrò secus pedes stamus: quia ejus vestigia sequimur, quem impugnabamus. Lacrimis mulier pedes ejus rigat; quod nos quoque veraciter agimus, si quibuslibet ultimis membris Domini per compassionis affectum inclinamur, si sanctis ejus in tribulatione compatimur, si eorum tristitiam nostram imitemur. Capillis ergo pedes Domini tergimus, quantum ad sanctos ejus, quibus ex charitate compatimur, etiam ad eos, quæ nobis superfluent, miseremur: quatenus & ad eos affectum doloris ostendat. Rigat namque lacrimis redemptoris pedes, sed capillis suis non tergit, qui utrumque proximorum dolori compatitur, sed tamen eis, quæ sibi superfluent, non miseretur. Plorat non tergit, qui verba quidem doloris tribuat: sed non ministrando, quæ desunt, vim doloris

R 2

mini-

minimè abscindit. Osculatur mulier pedes, quos re-
git: quòd nos quoque plenè agimus, si studiose dili-
mus, quos ex largitate continemus: nè gravis nobis
necessitas proximi: nè ipsa nobis ejus indigentia, qua
sustentatur, fiat onerosa; & cum manus necessaria
buit, animus à dilectione torpescat.

*Lacrimis cepit rigare pedes ejus, & capillis
tergebat, & osculabatur pedes ejus.* (d) Pedes isti
Misericordia & judicium: quorum alterum sine altero
osculari, vel temeraria securitas est, vel desperatio
gienda. Quis enim Dei misericordiam indefinenter
tendens, non statim tepidioris vitæ quietem exoptat.
Cum enim recogitat Universitatis Dominum formam
servi pro servis suscipere, triginta & tribus annis operam
salutem nostram in medio terræ hujus, capi, ligari,
lanceari, crucifigi, & hoc totum pati pro filiis homi-
num, statim deceptoriam spe sibi blanditur, & alacriter
gaudet observari in misericordia & miserationibus, &
judicium nescit, ignorat justitiam, & puniendam
non puniri. Fallitur, qui sic osculatur misericordiam
pedem, ut pedem judicii non attendat: qui totum de
misericordiae pede præsumit, hoc solum ad salutem
sufficere credens, quod credit. Rursus cum ab-
cit os, & judicii pedem crebrioribus osculis intertrahit,
subcutitur carnis, animæque substantia, & utriusque
hominis statum vehementior aura percellit. Horrendum
enim est incidere in manus Dei viventis, offendere Cre-
torè, nescire Dominum, recalcitrare dominantis imperium,
qui habet potestatem corpus & animam ponere in Cæ-
lesti.

(d) S. Bernardus in festo S. M. Magd. mihi fol. 245. & 246.

annam, Terribilis certè, sicut ait Apostolus, quæ-
 am expectatio iudicij, quando ignis in conspectu ejus
 defcet, & virtutes cælorum movebuntur, & vacillan-
 bus conscientijs latitudinem mundi validissimus ignis
 aret. Nihil prorsus terribilius, quàm videre latro-
 officinam plenam sanguine, cumulatam opprobrijs,
 armentis undantem. Quis hæc diutius cogitans non
 contremiscat, & in desperationis rotetur abyf-
 ? Non est igitur huic pedi morosius incumbendum,
 pietatis intuitum ferocia judicantis excludat. Utrum-
 igitur inungat pedem animæ pœnitentis affectus, &
 misericordiam amplectens, nunc iudicium exoscu-
 contribulati spiritus offerat holocaustum. &c.

Osculabatur pedes ejus, & unguento ungebat, (e)
 ungimus Salvatoris, cùm de peccatis, compungi-
 ungimus caput cùm de collatis virtutibus, virtutum
 gratias cumulamus. Interstitii tamen moro-
 inter pedes esse debet, & caput; quia profectò
 & præsumptuosus saltus est à vestigijs ad
 verticem Domini transvolare. Neque erim eadem;
 unxit pedes, unxit & caput: Cùm illa meretrix
 horum fecisse legatur; secundùm illud: Verte-
 & non erunt. Unxit ergo Maria sanctum Do-
 verticem profectò jam electa, jam familiaris effe-
 longèque à peccatrici illius obvoluta vestigijs,
 infelix ille septenarius confundebat. &c.

Unguento pedes ejus ungebat, (f) Attende quia un-
 guntum pedibus infusum, adeò dignantissima lenitate
 cepit, ut Pharisæum murmurantem parabolica pro-

R 3

lixitate

Idem ibidem. (f Idem ibid.

lixitate convinceret, & retorto suggillaret ex
 Sed & de refuso super caput ejus unguento discipuli
 indignantes coarguit, bonum mulieris opus esse pro
 stans; & tumidam eorum animositatem verbis com
 scuit moderatis. Hoc verò tam salubre, tamque
 ficum in mortuo suo corpore noluit expendi, quod
 yo utique reservabat. Duo enim corpora habet
 stus, unum quod suscepit ex virgine, alterum Ec
 siæ, quod charius habet benignitas reâmentis, *Dis*
 nique illud pro isto morti exposuit & tormentis, *solabi*
 dictus cruci, junctus sceleratis, morte turpissima *am, sed*
 demnatus, &c. Felix Maria unxit pedes JESU; *mitas, j*
 cior eadem unxit caput auctoris: felicissima, quæ *secunda*
 unguentarium toti corpori Christi præparavit &c. *am fec*
Ornicæ
æ: ur
undo
eror, c
lor, &
damn
Væ
am: sic
um m
ta mea
de v
arathru
olorum
eu abje
eum. a
ea mer
cun

*Deploratio devotissima S. Anselmi Archiepiscopi
 Cantuar: pro amissa virginitate,*

A Nima mea, anima ærumnosa, anima inquam
 sera miseri homunculi. Excute torporem tuum
 & discute peccatum tuum, & concute mentem tuam
 reduc ad cor enorme delictum, & produc de corde
 manem rugitum. Intende infelix, intende sceleris
 horrorem, & prætende horrificum horrorem, & horri
 ficum dolorem. Tu inquam, quæ quondam
 cælesti lavacro, dotata spiritu sancto, in Christiani
 fessione jurata virgo servisti Christo desponsata
 nimùm memini! O quem nominavi, utique non
 benignum sponsum Virginitatis meæ, quàm terr
 judicem immunditiæ meæ, Heu memoria perditæ
mea